

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 14: De bruiden van Dril.

medewerkenden:

Loeki Knol	- Lidwientje Walg
Rob de Nijs	- Bertram Bierenbroodspot
Ab Hofstee	- Hildebrand Brom
Martin Brozius	- Aernout Koffij
Andrea Domburg	- Assia van Karnagel
Betsy Smeets	- Puck van Spicht
Ellen de Thouars	- Ludmilla van de Eiken
Hetty Blok	- Eefje Eénoog
Georgette Reyevsky	- Ka van de Kikkerberg
Rita Corita	- Popeya van Schier
Will van Selst	- prins Tor van Sombrië

repetitie-schema:

16/8	19.30u.-22.30u.	uitl. 's avonds app. inschakelen
17/8	08.30u.-09.30u.	inregelen
	09.00u.-09.30u.	voorbereiden
	09.30u.-10.30u.	kam.rep.
	10.30u.-12.30u.	<u>reg. K-Tvr-m.</u>
	14.00u.-18.00u.	kam.rep. + reg. K-Tvr-m.
18/8	09.00u.-09.30u.	voorbereiden
	09.30u.-10.00u.	kam.rep.
	10.00u.-12.30u.	<u>reg. K-Tvr-m.</u>
	14.00u.-18.00u.	kam.rep. + reg. K-Tvr-m.

NOS-fotograaf	-
kleedster	- 3x op 17+18/8 vanaf 08.30u.
grimeur	- 2x op 17+18/8 vanaf 08.30u.-18.00u.
	-
kapster	- 1x op 17+18/8 vanaf 08.30u.-18.00u.

tekst	- Harry Geelen
muziek	- Joop Stokkermans
dékorontwerp	- Jan P. Koenraads
produktie	- René Sleven
regie	- Tineke Roeffen

VERTELLER:

Er is weer rampzalig veel gebeurd. Alles is anders gelopen, dan we gedacht hebben, denk ik zo.

Prins Tor en prinses Madelein zijn niet getrouwd. Nee. Praat me er niet van.

Ze is zoek.

Weg. Geroofd, opgelost in rook ... ontspiegeld, zou je kunnen zeggen.

en het is allemaal gekomen door een laaghartige streek van Guurt.

Guurt van Grasp heeft de arme Gruizel Gruis wijs gemaakt, dat Gruizel niet welkom was op de bruiloft en dat heeft Gruizel zo razend gemaakt, dat hij Guurt bij een ander gemeen plannetje heeft geholpen.

Samen hebben ze prinses Madelein een spiegel kado gedaan ...

Of het een gewone spiegel was, daar wil ik nu af zijn, maar het léék op een spiegel.

Alleen was er meteen al iets vreemds aan.

Prinses Madelein keek erin ... en zag zichzelf niet staan. Het spiegelbeeld ontbrak!

En even later ontbrak ze helemaal ... ze was niet meer op haar kamer.

Nu was er een bruiloftsgast, die ooit zelf iets met een spiegel had meegemaakt.

Koning Mink, van Morpuys. Maar bij hem was het een beetje andersom gegaan, leek het: hij was zijn eigen land kwijt geraakt, in zo'n spiegel.

Hoe dat precies zit, is nog niet duidelijk.

Maar in de kamer van de prinses, bij de lege lijst van de spiegel, lag ook een briefje: tot ziens ... in Morpuys ...

(VEELBETEKENENDE BLIK)

En nu vliegen de Hamelaars over Bambergen, over Wonderland, Kaan, Aps, de horizonnen tegemoet: op zoek naar prinses Madelein, op zoek naar Guurt van Grasp, op zoek naar Morpuys ... en natuurlijk nog steeds op zoek naar Hamelen.

In een pompoen, geleend van de feeën Troetel en Snoertje.

En onder hun rijdt de ontroostbare prins Tor op zijn paard, net als zij, in het wilde weg.

(DE POMPOEN VAN BINNEN.
KNETTERENDE SLAG. DE NACHTHEMEL
LICHT EVEN OP. REGEN STORMWIND.
GORDIJNTJES FLAPPEREN)
(SOMMIGE KINDEREN GILLEN.
BERTRAM STUURT. DRUKT NERVEUS OP
KNOPPEN, HAALT HANDLES OVER)

BERTRAM:

Hou je goed vast allemaal. Je weet het nooit.
Dadelijk vliegen we nog ondersteboven!

KINDEREN:

Hoeioeioeioei ...

(MET DEINING VAN POMPOEN MEE)

HILDEBRAND: (BIJ RAAMPJE RECHTS VAN BERTRAM)

Kkkkkijk uit! Daar komt weer een piek! Een
piek! Daar vlak voor je ...

BERTRAM:

Wees maar niet bang. Met je piek!
Dat is je tachtigste.

HILDEBRAND:

Nou, ik waarschuw je toch maar. Kan geen ...

AERNOUT:

Niet praten met de bestuurder! Als de pompoen
vliegt.

Oh ... kijk es, Bertram, Bertram! Aan deze
kant houdt het een beetje op met rotspieken.
Het wordt er mooi vlak. Hè? Kijk, groen,
effen groen.

BERTRAM: (ONVERSCHILLIG)

Ja, dat is groen.

AERNOUT:

Nou. Kunnen we daar dan niet landen?
Het is mooi vlak, hoor. Plat.

BERTRAM:

Ja. Moeras.

AERNOUT: (VERWEZEN)

Wat?

BERTRAM:

Moeras.

AERNOUT:

Oh. (SCHRAAPT KEEL)

KRAKENDE DONDRSLAG

BERTRAM:

Alsjeblieft, ze doen hier niet minder.

LIDW.:

Kunnen we echt niet wat lágér gaan vliegen,
Bertram? Ik vind het zo griezelig met dit
weer, hierboven!

HILDEBRAND: (ZENUWACHTIG LACHEND)

Ja. Hahaha ... Maar als je die rotspuntjes
ziet daar beneden, dan vind je het hierboven
best leuk, hahaa ...

BERTRAM: (HATELIJK IMITEREND)
Haha!! ...
Lidwientje, zak maar een beetje. Die linker
hefboom.

LIDW.: (HAALT DE HANDLE OVER)
Ja, dat weet ik nou wel.

KIND:
As we nou op Vloerkleed Kamerbreed zaten.
(ENKELE KINDEREN LACHEN)

KIND 2:
Celia is misselijk.

ANDERE KINDEREN:
Suzanne ook!

LIDW.:
Dat zal wel niet lang duren. Even niet
schrikken, allemaal. Opgelet. Deze pompoen
duikt vrij snel omlaag, dat weet je onder-
hand ...

KINDEREN:
Hoeoeoeoeoeoeiiii ...
(OMDAT POMPOEN DAALT. KRIEBELS
IN BUIK)

HILDEBRAND: (HIJGT)
Als je me ziek en groen wilt hebben, moet je
dat vooral nog een paar keer doen.
Nooit stap ik meer in een pompelmoes.

BERTRAM:
Pompoen!

HILDEBRAND:
Ja, voor mijn part is het een bos radijzen,
ik ...

AERNOUT: (WIJZEND UIT RAAMPJE)
Hé. Hela. Kijk daar! Kijk daar eens. Hola!

LIDW.: (OOK OP TENEN. ZET TEGELIJK HEF-
BOOM TERUG)
Oh, een kasteel. Een kasteeltje op een rots,
Bertram!

KINDEREN: (OVEREIND)
Oh ... o ja ... daar!

BERTRAM: (STRENG BULDEREND, ATTENT)
Zitten allemaal! Wat heb ik nou gezegd?
Het stormt! Zitten en vasthouden!
(HAASTIG ZAKKEN KINDEREN OP PLAAT-
SEN)

AERNOUT:
'n Kasteel! Een kasteel, Bertram!

BERTRAM: (KIJKT)
Ja ... Ruïne op een rots. We zullen er toch
niet heen gaan.

LIDW.:
Maar, het is er misschien droog en veilig,
Bertram ...

BERTRAM: (ONDERBREEKT)

Lidwientje, het ligt op een rotspunt. En alles in de omgeving is rotspunt, kloof, ravijn, moeras, mistbank, drijfzand ... enfin, bedenk maar iets vervelends en je ziet het beneden je.

Ik kan nergens landen. Bovendien hebben we onze vriend Tor uit het oog verloren, dat is te zeggen, Hildebrand en Aernout hebben Tor uit het oog verloren, het enige, waar ze wél op moesten letten(!) en die weet misschien ook niet, waar wij dan zijn als we ...

HILDEBRAND: (INTERRUMPEREND)

Ja. Ja. Gelijk heb je. Ziet er ook onbewoond uit, dat kasteel.

Spookkasteeltje, waarschijnlijk.

(HAASTIG)

Dóórvliegen maar!

BERTRAM:

Lidwientje, we verliezen nog steeds hoogte. Zet de hefboom maar weer omhoog.

LIDW.: (VERBLUFT)

Wat?

BERTRAM: (WAT ONGEDULDIG)

De linker hefboom. Zet hem weer omhoog, vraag ik.

LIDW.:

Maar ... die is allang weer omhoog!

BERTRAM:

Dat kan niet! Controleer het! Controleer alles! Snel! We zakken, voel je dat niet?

CUT:

(ONRUSTIG BEWEGEN KINDEREN. DE HE-
MEL LICHT OP. METEEN VOLGT KRAKEN-
DE DONDESLAG. KINDEREN ZUCHTEN,
HILDEBRAND LOOPT SHOT BINNEN EN
SLUIT NAIEF GORDIJNTJES DIE OPFLAD-
DEREN.
ZEER ZACHT FADET GEZANG HEKSEN IN ...
LANGE TONEN)

LIDW.: (ONDERTUSSEN OFF-SCREEN, JAMMEREND)

Maar alles staat weer omhoog, Bertram. Het kan hier niet aan liggen ...

AERNOUT:

Ik zie dat kasteeltje steeds groter worden, hoor.

HILDEBRAND: (BENAUWD)

Doorvliegen!

BERTRAM:

Wat heet groter worden! We vliegen als een gék op dat kasteel af!

HILDEBRAND:

Nee, doorvliegen hoor.

BERTRAM: (SCHREEUWT BOOS)

Man, vlieg jij op! Ik kan er niks aan veranderen!

LIDW.:

Bertram, wat hoor ik toch?

BERTRAM: (PLOETEREND MET PANEEL)

Vraag me even niets!

KIND:

Zingen!

KIND:

Ja, zingen.

LIDW.:

Stemmen.

BERTRAM: (MOPPEREND)

Ik zou het niet weten.

(IEDER LUISTERT. ROMMELEN ONWEER,
KNETTERENDE SLAG, KINDEREN KRUI-
PEN BIJ ELKAAR.
GEZANG BLIJFT ZEER ZACHT)

BERTRAM: (VERBREEKT ZWIJGEN, GEËRGERD KAN-
KEREND BOVEN PANEEL)

Ik kan wel naar links of rechts, maar we
gáán omlaag. Ik hou die pompoen niet van
de grond, als het zo doo ...

LIDW.:

(GILT, WIJZEND EN KIJKEND NAAR
IETS BOVEN BERTRAM ... HET RAAM)

Bertram! Daar!

CUT:

(SHOT BERTRAM OP RUG, RAAM BOVEN
HOOFD. ER ... GEZICHTEN EN TOTALEN
HEKSEN LANGS. GIECHELEN, GEZANG
DUIDELIJK ...)

BERTRAM:

Ik kan nu niet kijken, kijk zèlf

ma ... (HEEFT TOCH EVEN SNEL BLIK GEWOR-
PEN, VERSTART ...)

HEKSEN:

(HET GEGIECHEL IS VRIJ STERK INGE-
FADET, GALMEND)

KA:

Haha.

LUDMILLA:

Het is een pompoen, het is een pompoen.

EEFJE EENOOG:

(STEMMEN HEBBEN VEEL GALM)

Het is een pompoen, Ka van de Kikkerberg ...

(KAMERA MAAKT WILDE SHAKE)

CUT:

(LIDW. EN AERNOU EN ENKELE KIN-
DEREN TUIMELEN TEGEN GROND, RICH-
TING RAAMPJES, ANDERE KINDEREN
HOUDEN ZICH MET MOEITE VAST)

LIDW.:

Wwwat was dat? Wie riep dat?

BERTRAM: (WANHOPIG BEZIG MET INSTRUMENTEN)
Er wordt als een dolleman aan de pompoen
gerukt.

LIDW.:
Zagen jullie dat?

KIND:
Een gezicht.

KIND:
Gezichten.

KIND:
Er wordt gelachen.

HILDEBRAND: (ZENUWACHTIG)
Zal ik 's sturen? Laat mij maar 's sturen!

(HET GIECHELEN IS GEBLEVEN, VER-
VAAGT NET WEER)

CUT:
(AERNOUT WIJST MET KREET UIT RAAM:
Mwahahahahaaaaaaa)

(DOOR DE RAMEN OPZIJ DOEMEN WERVE-
LENDE BEELDEN HEKSEN OP (VERMENIG-
VULDIGD VIA FACETLENZEN ETC.)
HEKSEN SCHIETEN LANGS POMPOEN IN
CU, TOTAAL, HALF TOTAAL, TRANSPA-
RANT SUPER IMPOSED OVER ELKAAR
BINNEN RAAMOMLIJSTING (CHROMAKEY).

HEKSEN: (GIECHELEN EN ZANG:)
ienemienemon, ienemienemon
wind en vuur, as en regen
ienemienemon, ienemienemon

TEGELIJK:

LUDMILLA: (WAPPERT HOOG GIECHELEND VOORBIJ)
Hoei, hoei ...

LIDW.: (STAR VAN ANGST, DRUKT ZICH TEGEN
Bertram! WAND, WEG VAN RAAMPJE)
(BERTRAM IS MET SPRONG BIJ HAAR)

CUT:
(HILDEBRAND, BENEPEEN BIJ ZIJN RAAM)

HILDEBRAND:
Kom, kom hier. Bij mij ... Hier is het niet ...
(SCHRIKT HEVIG, GILT.
ACHTER HEM IS PLOTS HET HOOFD VAN
PUCK)

PUCK: (GIECHELT)
Van wie is die pompoen? Die pompoen? Van wie?

HEKSEN: (HERHALEN LACHERIG)
Pompoen, pompoen ...

EEFJE:
Het is de pompoen van Troetel, Ka ... En
Snoer, de fee ...

KA: (BOOS, CU VOOR RAAM)
Ga weg, Troetel, want we zijn onder ons.

HEKSEN: (GIECHELEND)
Ja ... Onder ons. Ga weg, ga weg, ga weg ...

BERTRAM: (SCHREEUWT)
Wat is dit voor een kermis, hè?

HEKSEN:
Ga weg, ga weg, weg ... ga weg ...
(ZANG FADET ONDER HUN OP)
Ienemienemom, ienemienemom ...

AERNOUT:
Zal ik de gordijntjes dan m ...

EEFJE:
Iiiiih ... het is Troetel niet, Ka van de
Kikkerberg.
En Snoer is er ook niet bij.

HEKSEN:
Niet bij ... hihihihihhi ... Niet ...
hihihhi niet bij.

LUDMILLA:
Kom Ka.

PUCK:
Kom Ka.

POPEYA:
Kom Ka, Ka ... Ka ...

AERNOUT: (WANHOPIG LUID)
Zal ik de gordijntjes maar gezellig dicht-
doen?

HEKSEN:
Kom ... Kom Ka, kom Ka ... kom ... kom hihi-
hihihi ... kom ...
(TEGELIJK ZANG: Ienemienemom, iene-
mienemom ...)

(FADEN. HET IS DOODSTIL ... IEDER
STAAT ROERLOOS.
IN BEELD KINDEREN, BERTRAM, LIDW.
AERNOUT ... WE HOREN EEN ZUCHT.
IEDER KIJKT OPZIJ)

CUT:
(HILDEBRAND GLIJDT ONDERUIT.
HET LAATSTE EINDJE OP VLOER.
HIJ IS FLAUW GEVALLEN)

(TWEEDE SCENE.
ZELFDE PLEK, IETS LATER. EVT.
FADE UP.

WE TREKKEN TERUG VAN EEN EXTREME
CU HILDEBRAND, DIE MET WANGKLAP-
JES WORDT BIJGEBRACHT DOOR AER-
NOUT.

HILDEBRAND LIGT GROTESK MIDDEN
IN POMPOEN IN SCHOOT GEKNIELDE
LIDWIENTJE, ANDEREN STAAN OF
KNIELLEN EROMHEEN. BERTRAM STAAT)

AERNOUT:

Oehoe. Hildebrand. Hildebrand.

BERTRAM: (ONGEDULDIG)

Nou schiet 's op, jongen. Geen tijd om in
zwijs te blijven liggen.

LIDW.: (MEELIJDEND)

Laat hem toch even.

(HILDEBRAND KOMT NET BIJ. LIKT
LIPPEN)

BERTRAM:

Ja, maar we gaan landen.

AERNOUT, LIDW. + KINDEREN:

Landen???

(HILDEBRAND, NET HALF OVEREIND,
LAAT ZICH PROMPT TERUG-VALLLEN)

KINDEREN + BERTRAM:

Neeeeeee.

BERTRAM:

Dat zal je geen tweede keer lukken. Hup,
overeind. Werk aan de winkel.

LIDW.:

Maar waaróm wil je landen? Ze riepen, dat
we moesten weggaan!!!!

BERTRAM: (VROLIJK, KALM)

Wie riepen?

LIDW.:

Dat weet ik niet ... Maar ze riepen: eh ...
'dit is de pompoen van Troetel en fee
Snoertje' ...

KIND: (IMITEREND AANVULLEND)

Ka van de Kikkerberg.

LIDW.:

Ja ... Ka van de Kikkerberg.

KIND:

En toen riepen ze nog: Troetel en Snoer
zijn er niet bij.

KIND:

En toen gingen ze zélf weg.

HILDEBRAND: (BENAUWD, OVEREIND NU)

Ja. Wegwezen. Wij ook. Wegwezen!

BERTRAM:

We gaan weg! ...

(BIJ BAREND DIE STUUR HEEFT OVER-
GENOMEN)

Maar niet verder dan die rots daar ... Merci
Barend ...

LIDW.:

Terug? ... Waarom?

BERTRAM:

Om te kijken, waarom we zo nodig weg moesten.
En van wie?

(DE POORT VAN HET KASTEEL WOLLE-
WEI PIEPT OPEN. EEN NACHTUIL ...
AERNOUT KIJKT OM HOEK. TREKT
HOOFD HAASTIG TERUG. KIJKT WEER.
WORDT KENNELIJK BINNENGEDUWD.
WIL BOOS 'nou' ZEGGEN, MAAR BERT-
RAM DIE VOLGT, LEGT VINGER OP
MOND. DE BANGE DERDE IS HILDEBRAND.)

BERTRAM: (KIJKT ROND)

Lijkt vrij verlaten, hè?

AERNOUT:

Ja. (WIL WEGGAAN)

Kom nou maar.

BERTRAM: (HOUDT HEM TEGEN)

HILDEBRAND:

We moeten Lidwientje en de kinderen niet te
lang alleen laten.

BERTRAM:

Uitgestorven ... Ruïne ...

HILDEBRAND: (PAKT ZAKDOEK)

Het is hier stoffig. Dat is niet goed voor
m'n hooikoorts.

AERNOUT:

Zal ik niet een lichtje opsteken. Ik heb
een fakkel hier.

BERTRAM: (FLUISYERT, SLUIPEND)

Bewaar hem maar. om meppen mee uit te delen,
dat lijkt me verstandiger.

AERNOUT: (KIJKT GESCHROKKEN VAN FAKKEL
NAAR BERTRAM)

BERTRAM:

En nou stil.

(ZE LUISTEREN)

(HILDEBRAND NIEST ONDERDRUKT. BERT-
RAM KIJKT WAARSCHUWEND OM.)

(HILDEBRAND MAAKT VERONTSCHULDIGEND GEBAAAR, EN MET MOND: WOORD 'stof')

(OP DAT MOMENT KLINKT ER OP ENIGE AFSTAND (INFADEN MUZIEK) ... GIECHELEN, GEROEP, HEKSENDANS. BERTRAM GAAT SNEL GANGETJE IN, WENTELTRAPJE OMHOOG, WENKT DRIFTIG HILDEBRAND EN AERNOUT MEE, DIE ELKAAR BENEPEN AANKIJKEN EN EERST WEGWILDEN, MAAR NU VOLGEN)

(EEN NACHTVOGEL (DUIF AAN TOUWTJE) FLADDERT OP SHOTWISSELING OP VOOR LENS. OM EEN HOEK KOMT BERTRAM (?) GEVOLGD DOOR AERNOUT, EN BERTRAM. WE HOREN DE INTRO VAN DE HEKSENDANS DIE VLAK HIERVOOR BEGONNEN IS CLOSER. LANGS MUUR SLUIPT BERTRAM TOT BIJ EEN DEUR ... HIJ DUWT MET VOET TEGEN HELFT DEUR. DE DEUR KIERT (IN EIND INTRO INGEMIXT GELUID???) OPEN:)

CUT:

LIED BEGINT:

(IN DE ZAAL STAAT EEN KIST WAAROVER EEN LICHT LAKEN. UIT EEN OFF SCREEN GAT IN ZOLDERING VALT EEN BUNDEL BLAUWIG MAANLICHT, DIE ZICHTBAAR IS DANKZIJ ONDERKOELD IJS, DAT OPKRINGELENDE DAMP VEROORZAAKT. DE HEKSEN DANSEN OM DE KIST HEEN, DIE NOG NIET ALS DUSDANIG HERKENBAAR HOEFT TE ZIJN. KIST STAAT OP VERHOOGING, ZODAT HIJ ONGEVEER DE GOEDE HOOGTE VOOR KA v.d. KIKKERBERG HEEFT VOOR VOLGENDE SCENE (OPERATIETAFEL-HOOGTE)

POPEYA:

Nee, hij ligt nog wit en stil.

(INTRO: INFADEN STEMMEN HEKSEN
GIECHELEN EN RITMISCH GEZONGEN:
Ienemienemom.
MUZIEK R & B STIJL: UNISONO SAXO-
FOONS ETC.)

ALLE HEKSEN: ienemienemom, ienemienemom
ienemienemom, ienemienemom
VOOR SCHNITT: ienemienemom, ienemienemom
ienemienemom, ienemienemom
NA SCHNITT: ienemienemom, ienemienemom
ienemienemom, ienemienemom
ienemienemom, ienemienemom
ienemienemom, ienemienemom

hak met het bijltje, prik met de priem
klap met de zweep, roei met de riem
veeg met de bezem, kraai met de haan
(POPEYA + LUDMILLA KRAAIEN)

PUCK + EEFJE: hier is de bruid! ...

ALLEN: kring om de maan!
(POPEYA PORT LUDMILLA. GILLEN VAN
PLEZIER HIERONDER)

ALLEN: ontwaaaaaaaaaaak
ontwaaaaaaaaaaak
(KWAKERIG REKKEN)

EEFJE: ontwaaaaaaaaaaak
(DERDE ONTWAAK OVERLAPT)
als de witte vleder weeeeeeder groeit!

ALLEN: ienemienemom, ienemienemom
ienemienemom, ienemienemom
ienemienemom, ienemienemom
ienemienemom, ienemienemom

EEFJE: fel als een vleermuis
koel als een uil
zoet en meeslepend
als wolvengehuil
zo is mijn liefste
bruut als de brem
heeft hij mij lief
zoals ik hem? (nu jij, Ka!)

KOOR: ienemienemom, ienemienemom
(DOORGAAN, MAAR ZACHT. KA ZET IN.
KA LACHT NOOIT!!!)

KA: nat is de nevel
blind is de maan
zal ik hem met
de berkentak slaan?
schimmels en zwammen
maken mij mooi
hier is Uw bruid
in haar lieflijkste tooi
(NB: KA IS BLOEDSERIEUS, BEEFT VAN
EMOTIE. DE ANDERE HEKSEN GIECHELEN
EN ZIJN HYSTERISCH. ALS STEL WERK-
STERS, DAT TEUT EEN KANTOORGEBOUW
DWEILT)

ALLEN: ontwaaaaak
ontwaaaaak
ienemienemom, ienemienemom
Ienemienemom, ienemienemom

LUDMILLA: Popeya moet zingen.
Popeya zingt.

POPEYA: Nee samen. Ik heb geen kracht.
Ik ben te nerveus.

in - spin
de bocht gaat in
zakdoek leggen
niemand zeggen (POPEYA GIERT HET UIT MET
LUDMILLA)

POPEYA: herder laat je schaapjes gaan

ALLEN: kring om de maan! (IEDEREEN LACHT GILLERIG.
OVER INSTR. DE TWEE ONT-
BREKENDE MATEN)

POPEYA: Ludmilla moet, hihi.

ALLEN: ienemienemom, ienemienemom
ienemienemom, ienemienemom

LUDMILLA: Puck van Spicht ga jij maar eerst.
Ik heb te veel brouwsel gehad. Hihihih.

PUCK: kruis aan de balk (ELEGANT EN SOPHISTICATED. ZE IS
teken aan de muur DE MEEST ELEGANTE HEKS)
trouwen zal 'k
met een verre bu ...
(HIER VOLGT EEN EERSTE INTER-
RUPTIE DOOR EEFJE)

EEFJE: (OVER SCHOUDER)
Het geeft niet wat je zingt, Ka van de Kikker-
berg. Het lukt niet zonder slijm van de tuin-
slak en het gemalen been van een zeven jaar
oude uil.

LUDMILLA:
Het lukt met mispelblom en wegebree. Dat is
krachtig. Jawel.

PUCK:
Toe, dans door. Ludmilla.

KA:
Geduld, geduld. Er moet een nacht gedanst
worden.
Om het uur en daartussen moet het stil zijn.
Vooruit:
(LIED GAAT VERDER:)

ALLEN: kruis aan de balk

PUCK: teken aan de muur

ALLEN: trouwen zal ik
met een verre buur

EEFJE: met een goeie vriend

ALLEN: die het niet verdient

PUCK: met een jonge man

ALLEN: vlam in de pan!!! (OPGETOGEN KRAAIEND)
Ontwaak, ontwaak

ienemienemom FADEN

(IN DE VOLGENDE SCENES MOET
DIT RITME BLIJVEN KLINKEN)

POPEYA: (AL DANSEND)
Waarom moet het doek over hem heen lig-
gen.
Ik wil hem zien, terwijl ik dans.

PUCK:
Ja. Haal de doek van hem af, Ka.

LUDMILLA:
Ja, ik wil 'm zien.

(KA ZINGT DRIFTIG
HARDER, TERWIJL EEFJE NAAR
KIST LOOPT.
POPEYA EN LUDMILLA KOMEN OOK
ONMIDDELLIJK BEGERIG UIT
KRING)

EEFJE:

Dans door, Ludmilla van de Eiken, spring Popeya. Hij is toch niet van jullie. Hij is van mij. Ik heb hem het eerst gezien.

(TREKT LAKEN WEG. HALF TOTAAL.
WE ZIJN BOVEN KIST)

POPEYA + LUDMILLA:

(VERRUKT)

Ah ...

(WE ZWENKEN OMLAAG ... EN ZIEN IN
HALF TOTAAL ... TOR)

CUT:

(DE ONTZETTE HOOFDEN VAN BERTRAM,
AERNOU EN HILDEBRAND, DIE ZELFS
TE VER OM HOEK KIJKT. ZIJN MOND
OPENT OM IETS TE ZEGGEN EN WORDT
TERUGGETROKKEN)

(LIDW. ZIT MET KINDEREN BUITEN.
BIJV. TEGEN ROTSWANDJE, OF TUSSEN
STRUIKEN TEGEN BOOMSTAM, ONDER
KROMME TAKKEN ... IETS BESCHUTS ...
SOMMIGE KINDEREN LIGGEN OPGEKRULD
EN PROBEREN TE SLAPEN.
LIDW. ZIT MET BAREND EN ANDERE
KINDEREN BEDRUKT BIJEEN.
LIDW. DOET IETS AAN HAAR HAAR, ZO-
DAT WE HAAR HANDSPIEGEL ZIEN. HEEFT
HANDTASJE)

KIND:

Zouden ze lang wegbleven?

(LIDW. ZUCHT)

BAREND:

Zouden het spoken zijn? Zoals bij fee Kerfstok?
(NIEMAND ANTWOORDT. IEDER KIJKT
VOOR ZICH, PIEKERT)

KIND:

Ze zouden maar vijf minuten wegbleven.

LIDW.:

Hoe lang zijn ze nu al weg.

BAREND:

Zéker een kwartier! Twintig minuten.

KIND:

Méér. (LIDW. STAAT OP)

KIND:

Wat ga je doen?

(LIDW. PAKT VERDWIJNHOED UIT BUN-
DELTJE OF TAS)

LIDW.:

Barend... Let jij op de anderen. Iedereen
blijft hier. Niet elkaar uit het oog ver-
liezen.

Ik ga even ... kijken.

KIND:

Ga jij het kasteel binnen???

LIDW.:

Ik ga kijken waar ze blijven ... Misschien is er iets ... waarmee ik helpen kan.

BAREND:

Bertram kan wel op zichzelf passen, hoor.
(LIDW. KIJKT EVEN (CU) NAAR BAREND,
GLIMLACHT, KIJKT DAN WEER ONZE-
KER RICHTING CAMERA, IN HET DUIS-
TER ... KNIKT LANGZAAM, WEINIG
OVERTUIGD)

LIEDJE:

KOMEN ZE NOU?

(H. Geelen/J. Stokkermans)

BAREND:

ik hou niet van dat wachten
dat lange, bange, machteloze
'komen ze nou?'

alleen met je gedachten
je praat en lacht en wacht een
poosje
komen ze nou?

je huivert en je luistert
naar 't dove duffe duister
wanneer komen ze nou?

KOOR:

komen ze nou?

BAREND:

de wind beweegt de takken
heeft iemand hun te pakken of ...
komen ze nou?

MEISJE 1: bang

MEISJE 2: bang

MEISJE 3: bang

MEISJE 4: bang

KOOR evt.: komen ze nou ...?

(HEKSEN DANSEN OM TOR HEEN ...
ZINGEN: Ienemienemom)

EEFJE:

Hij is voor mij, Ka van de Kikkerberg. Ik zag hem het eerst.

POPEYA:

Maar ik strooide zout op hem. Dat maakte hem stil.

PUCK:

Ik heb zijn paard in een blauw paard veranderd. Hihi. Hij is van mij.

LUDMILLA:

Ik ben ouder dan jullie drie!

(DE HEKSEN HERHALEN SNAUWEND EN
RUZIEËND HUN ARGUMENTEN. KA STOPT
HUN. DUWT HEN, ZODAT ZE DOORDANSEN)

KA:

Stil. Of ik spreek de spreuk! Van Dab!

EEFJE: (SCHEL, KOPPIG)

Ik zag hem het eerst, Ka van de Kikkerberg!
Ik zag hem het ...

KA:

Je kunt kijken naar hem tot je scheel ziet
Eefje Eénoog van de Regenvallei. Maar hij slaapt!
Vooruit. Dans. En zing.

POPEYA:

Jaaaa ... Hij slaapt ... ienemienemom, ienemienemom.

PUCK:

Hij slaapt, ienemienemom etc.

LUDMILLA:

Jammer ienemienemom, ienemienemom, etc.

EEFJE EENOOG:

Maar als hij wakker wordt, trouw ik met hem.
Ik heb hem het eerst gezien ...

LUDMILLA:

Ja, maar met één oog. Hihihihhi ... Met maar één oog!!!

EEFJE: (DRIFTIG, STILSTAAND)
Hou jè mond, Ludmilla van de Eiken. Ik heb hem gezien, en jij hebt hem geroken. En zien geeft het recht.
Ruiken is twee.

LUDMILLA:
Ik heb hem ook gezien. En ik ben ou ...

KA: (DREIGEND, BEZWEREND NAAR RUZIE-MAKERS)
Stil! Stil! Zage, zagen, iedewiede w ...

HEKSEN:
Neeeee ...

POPEYA:
Niet de spreuk, niet de spreuk! Ienemienemom, ienemienemom!

HEKSEN:
Ienemienemom, ienemienemom.
(GAAT PREVELEND MET DREUN VERDER)

CUT:
(BERTRAM, HILDEBRAND EN AERNOUT IN HUN SCHUILPLAATS)

HILDEBRAND: (ONDERDRUKT NIES MET ZAKDOEK)
Hij ... hij ligt stil ... Hij beweegt niet in dat kistje.
(LIKT LIPPEN, SLIKT)

BERTRAM:
Ja ... Ze hebben hem vergif gegeven, waarschijnlijk. Tovermiddelen. Arme kerel.

HILDEBRAND:
Ze willen nog met hem trouwen ook ...

AERNOUT:
Ik weet niet wat erger is.

HILDEBRAND:
A ... Aernout heeft een theorie.

BERTRAM:
Mmm?

HILDEBRAND:
Een theorie. Heeft Aernout. Hij denkt dat het ... dat het. Hhhhh ... dat het heksen zijn.
(BERTRAM PORT HEM NIJDIG, DAT HIJ STIL MOET ZIJN)

CUT:
(EEFJE EENOOG STAAT STIL)

EEFJE:
Stop. Ik ruik leer van schoenen, Ka van de Kikkerberg.

KA:
Schoenen?

POPEYA:
De blonde sliert in het kistje heeft laarzen aan, Eefje Eénoog.

EEFJE:

Nee, ik ruik méér leer. Het is leer, dat van buiten komt.

Zes schoenen. Vijf met een gesp en een zonder gesp.

CUT:

(CAMERA TREKT TERUG VAN SCHOENEN HILDEBRAND. INDERDAAD ONTBREEKT EEN GESP. BENAUWD KIJKT HILDEBRAND VAN SCHOENEN OP. BERTRAM EN AERNOUT KIJKEN HEM EN ELKAAR AAN ...)

HILDEBRAND:

Ik heb ze vanochtend nog gepoetst.

(AERNOUT TREKT AAN HUN, WIL DAT ZE MEEGAAN.

BERTRAM SLUIPT TEGEN ZIJN ZIN EEN EINDJE MEE TERUG)

CUT:

(DE POORT. HIJ GAAT LANGZAAM OPEN. IETS ONZICHTBAARS KOMT BINNEN. DE DEUR LIJKT VANZELF WEER DICHT TE GAAN.

CUT:

(DE HEKSEN. POPEYA EN LUDMILLA LEGGEN MET PUCK LAKEN OVER KIST. KA SNUIFT DIEP. KIJKT ROND. EEFJE OOK)

KA:

Je ruikt de laarzen van de jonge sliert, Eefje Eénoog.

(STAMPT MET STOK)

Kom, genoeg gedanst. We verlaten hem.

Over een uur komen we terug en dansen weer.

POPEYA:

Het is jammer, dat hij niet wakker is. Hij is mooi en slank.

PUCK:

En jong en knap.

LUDMILLA:

Hij is van mij.

EEFJE:

Hij wordt niet wakker. Assia heeft het goed gedaan, Ka van de Kikkerberg.

De sliert slaapt een lange slaap.

KA:

Over een uur zijn we terug.

Kom laat hem alleen, zusters.

Laat het stil zijn, zodat de krachten kunnen werken.

(ZE LOOPT ACHTER HEKSEN AAN, DIE WEG VAN KIST LOPEN ...)

EEFJE:

(NOG STEEDS ACHTERDOCHTIG RONDKIJKEND, SOMS SNIFFEND)

Alleen ... nu? Met vijf schoenen en een gesp?

KA: (STRIJDLUSTIG, GEÏRRITEERD OVER
TEGENSPRAAK)

Alleen. En stil.

OFF-SCREEN: Haaaaaaaaaaaaatsjoe ...
(HILDEBRAND)

(DE HEKSEN STAAN TEGELIJK STIL ...
EN KIJKEN RICHTING DEUR)

CUT:

MUZIEK. (ACHTER DE PILAAR OF IN NIS STAAN
BERTRAM EN AERNOUT WOEDEND ACHTER
HILDEBRAND.
BERTRAM HOUDT ZAKDOEK TEGEN HILDE-
BRAND'S NEUS.
HILDEBRAND'S OGEN ZIJN GESPERD)

KIND:

Nou zijn ze allemaal weg.
Lidwientje komt ook niet terug.

BAREND:

Rustig maar. Komt allemaal goed.

KIND: (ANDER)

Maar ik slaap niet, als ze d'r niet zijn.

BAREND: (STAAT OP)

Jongens. (SOMMIGE KINDEREN KOMEN SLAAP-
DRONKEN OVEREIND)

Inpakken.

KINDEREN:

Waar gaan we naar toe.

BAREND:

We gaan ze tegemoet.

KIND:

Lidwientje zei, dat we hier moesten wachten.

BAREND:

Ze zei ook, dat ze zo terug zou zijn. Ik heb
nou de leiding.
Kom maar achter me aan.
Maak de anderen wakker.

(KINDEREN STOTEN ELKAAR AAN:
MEISJE KOMT BEELD BINNEN VAN TUS-
SEN STRUIKEN)

BAREND:

Waar ben jij geweest?

MEISJE:

Kijken, waar Lidwientje heenging.

BAREND:

Achter d'r an.

MEISJE:

Ze is helemaal tot bij het kasteel gelopen.

BAREND:
Nou? En?

(MEISJE HAALT SCHOULDERS OP)

(AERNOUT STAAT AL BIJ BUITENPOORT
EN RENT TERIG NAAR WENTELTRAP,
WAARLANGS HILDEBRAND OP BILLEN
NAAR OMLAAG DENDERT, GILLEN EN
SCHREEUWEND. ACHTER HEM BERTRAM,
DIE NU BOOS OVER HEM HEEN SPRINGT.
HELS KABAAL VAN HEKSEN ERGENS
BOVEN HUN)

AERNOUT:
Kom dan toch, kom dan toch!

HILDEBRAND:
Heeeeeelp ...

(BERTRAM EN AERNOUT SJOUWEN HEM
OVEREIND)

BERTRAM:
Schiet op, naar buiten!

(TERWIJL ZE HEM OVEREIND TREKKEN,
IS HIJ VERDWENEN. ZE KIJKEN EL-
KAAR AAN. DAN IS BERTRAM VERDWENEN.
AERNOUT GRIJPT NAAR KEEL. KIJKT
DOODSBENAUWD ROND, MAAKT DRAAI
OM AS, NIET WETEND, IN WELKE
RICHTING HIJ ZAL GAAN, DUIKT NAAR
POORT EN ... IS OOK VERDWENEN)

CUT:

(VAN DE GANG WAAR AERNOUT NET VERDWEEN. SNIJDEN WE OVER NAAR DE BRON VAN HET ACHTERGROND LAWAAI: DE HEKSEN.

ZE STAAN NU TRIOMFANTELIJK, MET PRIKKENDE VINGERS (ZWENK OF CUT:) TUSSEN TRALIES DOOR, VOOR KERKER, WAARIN BERTRAM, AERNOUT EN HILDEBRAND OP VLOER OVEREIND GAAN ZITTEN EN KRUINEN KRABBEN.

AERNOUT ROEPT LUID 'HELP'.

METEEN NA EERSTE CUT, DOOR GEGIL VAN ANDERE MENSEN HEEN)

EEFJE:

Haha. Ik wist het! Vijf schoenen net een gesp! Drie fluwelen broeken. Die rook ik ook. En kniekousen.

POPEYA: (STRALEND)

Drie zijn het er.

LUDMILLA:

Is er een prins bij?

HILDEBRAND: (PIEPT)

Help. Ga weg.

AERNOUT:

Moeder! Moeder!

PUCK:

Een is er een prins. Hij gilt niet. Hij kijkt dapper.

CUT:

(BERTRAM KOMT WOEDEND OVEREIND EN KLOPT KLEREN AF)

EEFJE: (STRALEND)

Je bent van mij, mooie sliert. Ik rook je het eerst. (BEZWEERT)
Ienemienem ...

ANDERE HEKSEN:

Neeeeeeeeee ...

(KA HAALT EEFJE'S HAND WOEDEND TERUG)

KA:

Ik ben de baas!

EEFJE: (SCHEL)

Hij is van mij!

POPEYA:

Ik zag hem het eerst!

PUCK:

Je liegt Popeya van Schier!

LUDMILLA: (TEGELIJK)

Nee, ik!

(ALLE HEKSEN BEGINNEN DOOR ELKAAR TE PRATEN, ZINNEN ALS: hij is van mij, je liegt, nee, ik, ik zag hem, ga weg, Eefje Eénoog. Eefje Eénoog liegt, Ka van de Kikkerberg!

EEFJE: (BOVEN DIT LAWAAI UIT, SCHEL TEGEN KA)

Hij is van mij, Ka van de Kikkerberg.
Je kunt hem niet van mij afnemen. Ik heb hem geroken. Vijf schoenen met een gesp.

KA: (DRIFTIG STAMPEND MET HAAR STOK)
Zusters, zusters ... zage ...

(NEEMT DAN MAAR WEER TOEVLUCHT
TOT HAAR VERTROUWDE ARGUMENT)
Zage, zage, iedewiede wagen!

HEKSEN:

Neeeeeeeeeee ...

EEFJE: (SPUTTERT NOG, OP EENTJE DOOR)

De sliert daarboven mag je hebben, maar de sliert hier is van mij ...

(WE HOREN ZACHT GELACH,
EEFJE KRIJST)

Sta niet te lachen, Assia van Karnagel.
Wat we laten je niet bij hem.
Hem betover je niet, zoals de andere jonge sliert daarboven.

CUT:

(BERTRAM, AERNOU EN HILDEBRAND
KIJKEN IN RICHTING, WAARIN ALLE
HEKSEN NU KIJKEN)
DE CAMERA ZOEKT DOOR DE TRALIES.
TWEЕ CELLEN VERDER BEWEEGT IETS
IN HET SCHEMERDUISTER.
WE ZIEN HET CLOSER (ZWENK, CUT???)
ASSIA KIJKT OP VAN HAAR KLEINE
ZWARTE MISSAALACHTIGE BOEKJE.
ZE MOET ERG LACHEN. GILT HET OP-
EENS UIT)

(BARENDJE EN KINDEREN BIJ POORT)

BAREND:

Niet eraan rammelen.

KIND:

Hij is niet op slot.

KIND 2:

Zouden ze naar binnen zijn?

KIND:

Als de poort open is, zijn ze vast naar binnen.

BAREND:

Ja, kom nou maar.

KIND:

Gaan WIJ niet naar binnen?

BAREND:

Nee, allicht niet.

KIND:

Nou, zij zijn toch ook naar binnengegaan?

BAREND:

Precies. En waar zijn ze nou?

(KINDEREN STAREN HEM AAN, DAN MAAKT
BAREND POORT OPEN)

BERTRAM:

Ik ben geen prins! En ik ben er blij om.

EEFJE: (KRAAIT)

Geen prins, hè? Maar je práát als een prins!

POPEYA: (KOKET)

Je praat met krullen, fraaie sliert.

PUCK: (STRALEND KOMPLIMENTEREND)

Hij heeft ogen als de eieren van een pad!

BERTRAM:

Wat?

LUDMILLA: (KRAAIT)

Dát vindt hij mooi! En zijn haar is zachter dan de veren van een oude uil!

EEFJE: (BEGERIG HAND DOOR TRALIES)

Spuug in mijn hand en zeg mij driemaal na:

Hup sliert! (ZINGT)

In spin de b ...

KA:

Halt. Nu niet! Niet nu.

EEFJE: (GRETIG)

Spuug, jonge sliert.

KA: (DREIGEND)

Zage, zage, iedewiede ...

HEKSEN:

Neeeeee ...

KA:

We komen terug, sliert.

EEFJE:

Zet hem apart. Zodat ze hem niet stukmaken,

Ka van de Kikkerberg.

LUDMILLA:

En ver van Assia.

ANDERE HEKSEN:

Jaaaaaa ...

KA:

Wij komen over een uur. Met kruid voor de sliert, die slaapt in het glazen bed.

En als hij wakker is, dan dobbelen wij, wie er met hem trouwt.

EEFJE:

Ze zijn van mij!

(ANDERE HEKSEN KRIJSEN BOOS 'NEE')

LUDMILLA:

Eefje Eénoog, je krijgt je zin niet.

EEFJE:

Ik zag ze!

POPEYA:

Met één oog!!!!

KA:

Zwijg ...

(ZE STREKT EEN BEZWERENDE VINGER
UIT NAAR BERTRAM)

CUT:

(HILDEBRAND EN AERNOUT EN BERTRAM
HANDEN IN ZIJ)

HILDEBRAND:

Neeeeee ...

(BERTRAM VERDWIJNT VIA AMPEX-
MONTAGE)

Niet ... nnniks doen ... Bbb ... Bertram.

AERNOUT:

(ANGSTIG PIEPEND, RONDKIJKEND)
Bertram ... Waar ben ...

BERTRAM'S STEM OFFSCREEN:

Hier! Hier ben ik.

(CAMERA ZWENKT OF CUT?)

(BERTRAM STAAT SOMBER IN VERSTE
CEL. AAN ANDERE KANT VAN ASSIA)

KA:

(LOOPT NAAR CEL ASSIA)
Je zult hem niet krijgen Assia. Hij kan je
niet raken. Van hem blijf je af.
(ASSIA KIJKT HAAR SPOTTEND AAN)

POPEYA:

Hij zal niet voor jou zijn, Assia. Hihihihhi.
(HEKSEN GIECHELEN)

EEFJE:

Neem die dikke, met een schoen zonder gesp,
Assia. (HEKSEN LACHEN.
SHOT BENAUWDE HILDEBRAND)

LUDMILLA:

Je mag ze allebei hebben. Hihihihhi ...

(TERWIJL DE HEKSEN SAMEN LACHEN,
LOSSEN ZE OP IN HET NIETS)

CUT:

(HILDEBRAND DIE BENAUWD SLIKT)

HILDEBRAND:

Bertram.

OFF SCREEN BERTRAM, KORT:

Ja?

HILDEBRAND: (TIKT AERNOUT AAN)

A ... Aernout.

(AERNOUT GRIJPT HEM. HILDEBRAND
VALT FLAUW)

(CU BAREND EN ENKELE ANDERE KINDEREN.
ZE KIJKEN ONGELOVIG OMLAAG, NA IETS
IN LUCHT NAGEKEKEN TE HEBBEN.
KIJKEN ELKAAR AAN, EINDELIJK ZEGT
EEN KIND IETS)

KIND 1:

Heksen.

BAREND:
Zonder bezems!

KIND 2:
Zomaar door de lucht.

KIND 3:
Vijf ...

BAREND: (KIJKT NAAR KASTEEL)
Ben benieuwd, wat ze met Bertram en Aernout en Hildebrand gedaan hebben.

KIND 3:
En Lidwientje.

BERTRAM:
Ik wilde u iets vragen, mevrouw.

CUT:
(ASSIA LEEST)

BERTRAM: (OFFSCREEN)
Mevrouw!

ASSIA: (KIJKT OP)
Riep je, jonge sliert?

BERTRAM:
Ik wilde U iets vragen.

ASSIA:
Assia is mijn naam. De dochter van Walter de Waternix.

CUT: HILDEBRAND:
Walter de Waterwat?

CUT: ASSIA: (VERSTOORD OMKIJKEND, OF BETER TERUGKIJKEND)
Nix.

CUT: HILDEBRAND: (SCHRAAPT KEEL)
Oh.

AERNOUT:
Da's niet veel, hè?

CUT: BERTRAM:
Mag ik vragen, waarom ze U hebben opgesloten.

CUT: ASSIA:
Dat mag.

CUT: (BERTRAM WACHT OP ANTWOORD)

CUT: (ASSIA WACHT OP DE VRAAG)

CUT: BERTRAM:
Oh ... Waarom hebben ze U opgesloten?

CUT: ASSIA:
Omdat ik de jonge sliert van vannacht een appel heb gegeven.

BERTRAM:
Prins Tor?

ASSIA: (VROLIJK)
Ja.

BERTRAM:
Hebt U prins Tor een ... een vergiftigde
appel gegeven?

ASSIA:
Een oude truc ... Je snijdt een appel in twee
partjes. Je doopt er een in het gif, de an-
der laat je heel.
Je plakt de helften aan elkaar en je ...

BERTRAM: (NIJDIG)
Ja ja. We kennen zo'n verhaal. Waarom? Waar-
om, mevrouw?

ASSIA:
Wel, omdat een halve appel een beetje op-
vallend is ...

BERTRAM:
Nee, dat bedoel ik niet. Waarom hebt U prins
Tor vergiftigd?

ASSIA:
Hij is niet vergiftigd. Hij staat stil.

BERTRAM: (BEVREEMD)
Hij ligt.

ASSIA:
Ja. Hij staat stil.

BERTRAM:
Waarom hebt U het ... waarom????

ASSIA:
Omdat hij anders zou moeten trouwen.
Eefje Eénoog wil hem hebben en Ludmilla of
Popeya of Puck van Spicht.
Maar ik denk, dat het Ka zou zijn geworden,
want Ka is slim. Ka kent de spreuk van Dab,
die heksen temt.

BERTRAM:
Prins Tor gaat al trouwen met een ander!

ASSIA:
Ja, dat riep hij. Maar Ka wil hem hebben.

BERTRAM:
Maar nu ligt hij stil in een glazen kistje.
Hij is nog verder van huis.

ASSIA:
Trouwen met Ka is erger.

BERTRAM:
Kan hij nog wakker worden?

ASSIA:
Er is maar één manier.

BERTRAM: (ALERT)
Ah?

ASSIA:

Vergeet hem maar.

BERTRAM:

Wat maakt hem dan weer wakker?

ASSIA:

Een kus van een jonge maagd.

HILDEBRAND:

Waar halen we die zo gauw ...

(STOTTERT)

L ... Lidwientje

AERNOUT: (ENTHOUSIAST)

Ja! Lidwientje!

BERTRAM:

En waar halen we Lidwientje zo gauw vandaan?
Ik hoop, dat ze überhaupt nog in veiligheid
is!

LIDW.: (STAAT BIJ ZIJN CEL, MET HOED
BOVEN HOOFD)

Oehoe. Hier ben ik!

(DE KINDEREN STAAN OP DE PLEK,
WAAR EERST AERNOUT, HILDEBRAND
EN BERTRAM EN DE HEKSEN HEBBEN BE-
SPIED, STAREN SPRAKELOOS)

KIND:

Tor ...

BAREND:

Hier blijven.

KIND 2: (BENAUWD)

Hij ligt in een glazen kistje.

BAREND:

Maar de anderen zijn er niet ...

(ZOEKT ROND)

Bukken!

(ALLE KINDEREN DUIKEN WEG)

CUT:

LUDMILLA: (TEER ZAKEN OP BORST TOR LEGGEND)
Eén hagedis, drie bladen van de witte vlier,
geplukt bij volle maan, het haar van een
eenhoorn, dolle kervel, spuug van het wratten-
zwijn ... (BUIGT SENTIMENTEEL OVER TOR)
Dat moet helpen, jonge beuk, dat moet
zijn, fraaie sliert.

Je bent niet van Ka, en ook niet voor Eef-
je Eénoog. Je bent voor mij. Ludmilla van
de Eiken.

Bruidegom. (SCHRIKT, GRIST ZAKEN WEG EN VER-
VAAGT. ZE HEEFT HAGEDIS OF IETS
ANDERS LATEN LIGGEN OP TOR)

CUT:

(POPEYA. ZE HEEFT EEN KLEIN KAR-
BIESJE, WAAR ZE EEN KRIJTJE UIT-
HAALT. ZE TOONT ALLES GIECHELEND
AAN ROERLOZE TOR)

POPEYA:

Hier is Popeya van Schier, kijk 's. Alles voor
het ontwaken.

Wacht ... Nog even. Niet lang ...

(TREKT HIJGEND LIJNEN OP GROND)

Ik trek een mooie hinkelbaan ... Oh, wat
wordt hij mooi. Geen die het ziet ...

Hihihihhi ... Zo. Nu lijnen overdwars.

Zoals het hoort op een hinkelbaan. Dit is

de lijn van Oer, dit is de lijn van de

Zwarte Bok, en dit is de laatste ... pfff ...

De lijn van ...

(MAAKT ZIN BINNENSMONDS AF. LACHT.
KOMT WARM OVEREIND EN GIECHELT
TEVREDEN. GAAT VOOR HINKELBAAN
STAAN, HEEFT MANDJE WEER BEET)

Zo. Een hagedis, drie bladen van de witte

vlier ... (LOOPT NAAR TOR)

Kijk. Het haar van een eenhoorn en dolle k ...

(ZIET HAGEDIS ... KIJKT NAAR HAGE-
DIS IN HAND ...)

Hij ligt er al ... Oh ...

(LACHT)

Dat is mooi ...

(STALT ZAKEN UIT, LEEGT AARDAPPEL-
TJE OP VOORHOOFD TOR, HAGEDIS
OP KEEL, TWEE BALDEREN OP OGEN ...)

Zo ... En nu ...

(LOOPT NAAR HINKELBAAN, SLUIT
OGEN, MAAKT ENKELE KORTE GEBAREN
(SCHIETBEDACHTIG) LAAT ADEM
SCHERP ONTSNAPPEN, KIJKT NAAR
HINKELBAAN, HAALT ADEM EN BEGINT
OP RITME VAN LIEDJE, DAT AL GE-
START IS, TE HINKELEN)

POPEYA: (ZINGEND EN HINKELEND OP ELKE
REGEL)

kakebeen, kinnebak, koevoet-klop

sla je mooie ogen op (BLIK OPZIJ NAAR TOR)

zit rechtop en kijk MIJ aan

beddepan, bedelnap, maliebaan

kijk aan, kijk aan (SCHRIJFT STERRETJE IN VAK)

(STAAT WEER AAN RAND. SPRINGT
WEER OP HINKRELBAAN)

spinnekop, slakkeslijm, kale kin-klep
vraag mij wat ik liever heb
wees van mij met haar en huid
albedil - klap - ik ben de bruid
kijk uit - kijk uit (SCHRIJFT MAANTJE IN VAK)

joeroe-zeven klappen en een schop
ik dans de heksenhop
nieuwe maan, oude maan, volle maan - klip
lees mijn naam - op je lip
hou je armen om mij heen
lentewind, zomerzon, wintersteen

één

twee ... (BEVRIEST. VERDWIJNT. WE ZWENKEN.
IN ZAAL STAAN KA, PUCK VAN SPICHT
EN EEFJE)

KA:

Wel, wat is er nou, Eefje Eénoog? De sliert
slaapt kalm en niemand te zien.

EEFJE:

Maar we zijn niet alleen, Ka van de Kikker-
berg. (SNUIFT)

KA:

Niet alleen???

EEFJE: (WE ZIEN OVER HOUDEN BENAUWDE
KINDEREN)

Ik ruik achtenveertig schoenen met een gesp.
en ik ruik Popeya, met haar handen vol dolle
kervel. En ik ruik Ludmilla van de Eiken,
met de tranen van een grauwe mol in een plat
doosje.

En kijk, daar op de grond. De hinkelbaan
voor de heksenhop.

KA:

(ZIET HINKELBAAN. MAAKT DRIFTIG
GEBAAAR. TEGENOVER HAAR STAAN BEDREM-
MELD EN BETRAPT, POPEYA EN LUDMILLA)

EEFJE:

Haaaa. Daar zijn ze!

POPEYA:

Hier ben ik, Ka.

LUDMILLA:

We zijn terug, Ka.

EEFJE:

Daar. Dolle kervel. Het haar van een een-
hoorn, tranen van de grauwe mol in een plat
doosje! (LUDMILLA HEEFT DOOSJE)

Betrapt!

POPEYA: (NERVEUS)
Ik heb een hinkelbaan gemaakt voor ons, Ka.
Hier, duivelskrijt.

LUDMILLA: (REIKT KRUIDEN ONZEKER AAN)
Dit is voor jou, Ka. En hagedissen ...
Oh ... (KIJKT OM NAAR TOR WAAR HET NOG
LIGT)

KA: (ANTWOORDT NIET MAAR MOMPELT ZONDER
GELUID)
Zage, zage, iedewiedewagen.

EEFJE:
Neem ze de macht af, Ka.
Spreek de spreuk van Dab over ze!!! (dat
zal ze leren!)

POPEYA:
Neee!!!!

LUDMILLA:
Niet doen, niet doen.
Niet de spreuk van ... neeeeeee ...

(ZE KRIJSEN SAMEN, TERWIJL EEFJE
EN PUCK DOLLE PRET HEBBEN EN HATE-
LIJK GIEREN VAN HET LACHEN)

CUT:
(ONTZET KIJKEN KINDEREN ELKAAR AAN.
PANIEK.)

BAREND: (TE LUID. HET GALMT)
Rennen!

(DE ZAAL, TERWIJL WE GEGIL HEKSEN EN KINDEREN HOREN WEGSTERVEN. WE ZWERVEN KALM DOOR VERTREK. DAN STAAT CAMERA STIL, MET OP VOORGROND TOR. OPEENS ZIEN WE EVEN LIDWIENTJE, HOED BOVEN HOOFD DAN TIJDJE NIET ... DAN WEER, NU CLOSE, BIJ TOR. ZE BEKIJKT TOR.

LIDW.: (ZORGZAAM)
Tor... Tor? (BUIGT ZICH VOOROVER)
Tor? ... (KUST HEM VOORZICHTIG OP MOND)

(CU OP TOR BLIJFT. DAN ZIEN WE ZIJN OGEN BEWEGEN. HIJ WORDT WAKKER. SLAAT OGEN OP. KIJKT LIDWIENTJE AAN)

LIDW.:
Tor ... (KIJKT HEM AAN)

TOR: (BLIJFT ONBEWEEGLIJK LIGGEN)
Goedemorgen, mens Lidwientje.
(DENKT)
Dat is de eerste maal, dat U mij zó wekt.
(DENKT WEER, DIEPER, LIDWIENTJE ONBEWEEGLIJK BOVEN ZICH)
Ben ik jarig?
Is het feest?

(REALISEERT ZICH ALLES.
LIDWIENTJE IS NET OP TIJD OVEREIND, TOR VEERT OP EN ZEGT:)
Madelein! Madelein ... Nee ...!! Waar ...?
Heksen ...!!! Mens Bertram, mens ... mens
Lidwientje ... wat doet U hier?

LIDW.:
Kom mee! Kom mee, prins Tor ... vlug ...
Voordat ze terugkomen.

(TOR IS AL UIT KIST. ZE RENNEN DOOR ZAAL. IN DEUR VERSCHIJNT DE OUDE KA. IN VERTE)

KA:
Stop! Sta!

(TOR WORDT DOOR EEN GANG GETROKKEN. LIDWIENTJE VOOROP (ACHTERUITRIJDENDE CAMERA) OP ACHTERGROND LAWAAI KINDEREN EN HEKSEN)

TOR:
Waar gaat U naar toe. Rent U toch niet zo, zodat ik U kan beschermen.

LIDW.:
Geen tijd. We gaan naar Bertram.

TOR:
Oh, ah ...

LIDW.: (WEIFELT, OP KRUISPUNT VERTWIJFELD)
Waar was het ook weer? O, deze kant op.

ASSIA:

Trek U niets aan van dat lawaai.

BERTRAM:

Het zijn de kinderen.

ASSIA:

U kunt er niets tegen doen. We hadden het over heksen en water.

BERTRAM:

Ja, dat weten we. Daar houden heksen niet van. Ze zijn er bang voor. Net als Hildebrand.

HILDEBRAND:

Ik was mij eenmaal per veertien dagen!

ASSIA:

(VERRAST DOOR ONBEGRIIP, DRAAIT VAN
HILDEBRAND NAAR BERTRAM)

Het is niet om het nat. Ze zijn niet bang voor water, omdat het nat is!

BERTRAM:

O nee? Waarvoor dan?

ASSIA:

Ze zijn bang, omdat het spiegelt. Water spiegelt. Ze zijn bang voor dát!

BERTRAM:

Oh ... (KEERT DAN ALS DOOR ADDER GEBETEN
NAAR HAAR OM)

Spiegels zei U? Bang voor spiegels?

ASSIA:

Ja. Heksen hebben geen spiegelbeeld.

BERTRAM: (GESPANNEN)

Geen spiegelbeeld. Gaat U door. Snel.

ASSIA: (IETWAT VERBAASD)

En een spiegel, die geen spiegelbeeld heeft, zuigt degene, die in de spiegel kijkt, naar zich toe. Hij raakt in de spiegel.

BERTRAM:

Hoe zit dat met mensen en prinsessen en koningen en landen ... landschappen bedoel ik.

ASSIA:

Hè?

BERTRAM:

Als ik in een spiegel kijk, gebeurt er niets met mij.

ASSIA:

Behalve als het een halfdoorlatende spiegel van Paay is!

BERTRAM:

Een wat?

ASSIA:

Mijn vader maakt ze. Paayspiegels. Van zand van Paay. Kijk erin en ze zuigen je op.

BERTRAM:

Madelein! Dat moet er gebeurd zijn met Madelein. En Morpuys!!!! Twee Paayspiegels!

(SLAAT KWAAD IN HANDEN)

Wat moeten we doen.

LIDW.'S STEM:

Bertram.

BERTRAM: (BRULT)

Lidwientje!!!!

(HILDEBRAND EN AERNOUT KIJKEN ELKAAR GELUKKIG AAN.

LIDWIJNTJE KOMT HIJGEND BIJ HEK BERTRAM)

LIDW.:

Bertram, hier is Tor.

TOR:

Van Broodspot. Mens Koffij! Mens Brom!

Goedendag mevr ... hè ...

(HERKENT HAAR)

Ik heb een appeltje van U ge ...

(KWAAD)

Ik heb een appeltje van U gehad!!!!

BERTRAM:

Nu niet. We leggen het je uit.

LIDW.:

Wat kunnen we doen, Bertram.

De kinderen zijn in het kasteel. De heksen zitten achter hun aan.

(BERTRAM MAAKT HULPELOOS GEBAAR)

(KA v.d. KIKKERBERG STAAT IN DE DEUR NAAR DE ZAAL, WAAR TOR LAG EN SCHREEUWT IN GANG)

KA:

Heksen. Zusters! Eefje Eénoog. Puck van Spicht!

Ludmilla van de Eiken! Popeya van Schier!

Zusters!

CUT:

(DE MEESTE KINDEREN ZIJN BIJ DE DEUR. ZE TREKKEN AAN POORT. BAREND BIJ WENTELTRAP, LET OP, OF ALLE KINDEREN WEL BENEDEN ZIJN. KINDEREN KOMEN JAMMEREND TERUG)

KIND:

De poort is op slot. Hij beweegt niet meer.

BAREND:

Hoe kan dat nou ... Dicht! Betoverd ... ramen. Zijn er ...

(STAAT STIL)

Nergens meer ramen!

(STEMMEN ONZICHTBARE HEKSEN)

STEM EEFJE: (KINDEREN KIJKEN OMHOOG)
Het zijn kleine broeken. Met schoenen met
hier en daar een gesp!

(GIECHELENDE ANDERE HEKSEN)

STEM POPEYA:
Het zijn er veel.

PUCK:
Pak ze.

KINDEREN: (KRUIPEN OP ELKAAR)
Barend. Bertram. Lidwientje ...

(BAREND WIL WAT ZEGGEN.
MUZIEK CRESCENDO, TERWIJL WE OP
ZIJN VERTWIJFELDE GEZICHT TOE-
VAREN)

(KA STAMPVOET IN DE GANG)

KA:
Zusters!

(OP HET MOMENT DAT ZE DRIFTIG MET
STOK STAMPT, KOMEN TWEE ARMEN VOOR
HAAR LANGS, UIT ZAAL.
DIE VAN TOR EN HOUDEN HAAR EEN
SPIEGEL VOOR.
ZE KIJKT ERIN, SLAAKT EEN KREET ...
EN VERDWIJNT.
TOR KOMT NAAR BUITEN MET STRALENDE
LIDWIENTJE. ZE PAKT HAAR HAND-
SPIEGELTJE)

LIDW.:
Nu naar de kinderen.

TOR:
Ik hoor ze niet.

LIDW.: (ONGERUST)
Nee ...

(KINDEREN IN GANG, KIJKEN OM ZICH
HEEN)

KIND:
Ze zijn weg? ... Ik hoor ze niet meer.

BAREND: (INGEVING)
Voel eens ... aan de poort.

(KIND HOLT NAAR POORT)

KIND:
Open!

KIND:
Ramen!

(INTERCUTTING MET RAMEN.
KLEINE VENSTERTJES ...)

(TOR EN LIDWIENTJE STORMEN VAN
WENTELTRAP. KINDEREN JUICHEN.
LIDWIENTJE OMHELST VERSCHILLENDE)

OVERVLOEIER.

(WE TREKKEN TERUG VAN ASSIA:
TERWIJL ZE PRAAT. ALS WE TOTAAL
ZIJN, ZIEN WE, DAT IEDEREEN WEER
IN DE POMPOEN ZIT ...
HET IS BLAUW EN ZONNIG BUITEN
(FILM (???)
ASSIA PRAAT HONDERDUIT)

ASSIA: (LACHT STRALEND)
Maar Ka van de Kikkerberg was de hoofdheks.
Van de heksen van Dril.

BERTRAM:
De heksen van Dril? Bedoelt U, dat dit hek-
sen van Dril wa ...
Er waren veertien heksen op de Suisheuvel.
Prins Jeroen van Aps zou ze ooit, niet lang
geleden, wegjagen vandaar ...

ASSIA: (KNIKT)

BERTRAM:
Maar er kwam water op de Suisheuvel.
(KNIKT)

ASSIA:
Het waren er veertien: Witte Willy, Gier van
Karnagel, Malle Anne van de Krocht, Mooie
Gitte, Jut en Jul, al ...

BERTRAM:
Jaja ... De namen ken ik niet.

ASSIA:
Maar die zijn allemaal getrouwd. Er waren
er nog vijf over.
Deze heksen moeten eenmaal in de honderd
jaar trouwen.
Dat maakt hun weer jong. Zogezegd nieuw bloed.

BERTRAM:
En als je de hoofdheks onschadelijk maakt ...
door een spiegel bijv ...

ASSIA: (KNIKT VROLIJK)
Dan zijn de anderen ook ...
(MAAKT GEBAAR VAN OPGELOST)

BERTRAM:
Dat was een goede greep. Eind goed, a ...
(OPEENS WORDT IEDEREEN UIT EVEN-
WICHT GEBRACHT, BEELDSHAKE)

(TOTAAL: DOOR RAAMPJES ZIEN WE
ONRUSTIGE LUCHT, OF ROTSWANDEN)

BERTRAM: (BRULT NIJDIG)
Hildebrand!

CUT:
(HILDEBRAND KIJKT ZENUWACHTIG OP ...
AERNOUT KOMT NAAST HEM OVEREIND ...

AERNOUT:
Ik leunde op een .. eh ... ik hield me
even vast aan ...

HILDEBRAND: (NIJDIG)

Hij leunde op de stuurknuppel!
(IEDEREEN LACHT ...)

HILDEBRAND:

Welke kant moeten we nou op?
(IEDEREEN KIJKT ASSIA AAN)

ASSIA:

Paay, mens Brom, de moerassen van Paay!

LIEDJE: BLAUW IS 'N RUSTIGE KLEUR.
(H. Geelen/J. Stokkermans)

INTRO.

LIDW.: wat zou m'n vader zeggen
als hij mij zo zag, Lidwien?
'n pompoen van tien bij tien
en als ik dit doe: (ZOEMENDE TOON)
bijna niet meer
in 't wolkendek te zien ...

A) LIDW.: (MET KOOR ZACHTJES)
witte zwanen, zwarte zwanen
maken dom en angstig ruim baan en
kijken om, wanneer ik door de straten
draai ...

ALLEN: huisje, boompje, beestje, bergje

LIDW.: SOLO.
reusje, gnoompje, geestje, dwergje
kijken op en zien me -en ik zwaai-
hoe ik mijn pompoen hoog in de wol-
ken draai ...
(WERVELENDE MUZIEK-MODULATIE:)
(REPEAT EXTRA)
hoe ik mijn pompoen hoog door de
wolken draai
onder mij 't groene land en 't volk
van Paay

B) LIDW.: kleine zilv'ren linten
kronkelen gedwee naar zee en
langs een blauwe heuvel holt
een eenhoorn even mee
en staat weer stil ...
en waar ik wil

KOOR: (ZACHT)
hoe - waar - wanneer

LIDW.: daar strijk ik neer ...
(LIDW. + ALLEN)
ik die mijn pompoen hoog door de
wolken draai ...

B) KIND: altijd als de zon schijnt
ben ik eigenlijk niet meer bang
alles 'koetjes kalfjes'
't duurt alleen nooit lang
(INSTR. REGEL: (i.p.v.: ... en staat
weer stil etc.)

C) ALLEN: blauw is een rustige kleur
is 'n rustige kleur voor 't oog

LIDW.: blauw en óók groen

KOOR: ook groen

ALLEN: vliegen is een enig idee
is een enig idee - En zeker zo hoog

LIDW.: in een pompoen
pompoen, pompoen (pompoen)

(NB: laatste pompoen, tussen haakjes, over-
lapt regel Hildebrand)

(vervolg liedje BLAUW IS 'N RUSTIGE KLEUR)

- A) HILDEBRAND: ksou me van m'n levensdagen
niet meer op een bezem wagen
- ANDEREN: (RITMISCH KLAPPEND)
lalalala lala lala lalalaaaa
- LIDW.: huisje boompje beestje bergje
reusje gnoompje geestje dwergje
kijken op en roepen fraai, fraai,
fraai ...
nu ik mijn pompoen hoog door de
wolken draai
- B) ALLEN: kleine zilv'ren linten
kronkelen gedwee naar zee en
langs een blauwe heuvel holt
een eenhoorn even mee
en staat weer stil ...
- LIDW.: en waar ik wil
- KOOR: hoe - waar - wanneer -
- LIDW.: daar strijk ik neer
- (INSTR.: ik die mijn pompoen
hoog etc.
ROB ACHTER LIDWIENTJE)
- B) BERTRAM: bootje op het meer daar
(NB. BEWUST MINDER plaats genoeg voor twee
LETTERGREPEN. ROB KAN maar 't bootje vaart naar
IMPROVISEREN. SKETTEN) nergens
en dus wil niemand mee ...
(INSTR. REST B)
- C) KINDEREN: blauw is een rustige kleur
is een rustige kleur voor 't
oog
- TOR: (PARL.) kalmerende kleur
- KIND: (AANVULLEND, EVEN TROUWHARTIG)
en groen
- KOOR: vliegen is een enig idee
is een enig idee
- AERNOUT: maar ik vind 't wat hoog (KUCH)
(SCHOORVOETEND)
... voor een pompoen ...
- KOOR: pompoen, pompoen (pompoen)
- A) ALLEN: witte zwanen, zwarte zwanen
maken dom en angstig ruim
baan en
kijken hoe ik pijlsnel door
de wolken draai ...
- KIND: kun je nergens namen lezen?
- BAREND: welke kant zal Hamelen wezen?...
(VRIJWEL GEEN BEGELEIDING)
- INSTR. REGEL
ALLEN: lalalalala lala lalala